

pesnička noć

moma dimić

LETNJE MIROVANJE

Leže tu gde su pale
stvari stopala znojnih
Diže se tek dan ponad njih
Kruže seni priviđenja

Samo jednom će brdo
ponad tih nadviti luk
U nedodiru kosi zrak
i stih nerimovani

Kud zevom srca poteći
za praznim venama ulica
kad mreži jednom na dan
— više nije san

PESNIČKA NOĆ

Od tame okce tamnije
ukaže se
za mene
i braću pesnike
po nesanići kažu
na nebu
čak i mi da ga ne shvatimo

Ko golubicu
il stid

STARINSKA

Hej dokasmo do proleća
bez konja i bez drage
Hej blago propupasmo grane
Kroz svetlosti nage

Još da nam je gleda proglednoga
At u peni lakokrila draga
Da iz sna zarumeni
Još da nam je toga blaga

STAROSTI

Još rastura se hrana preko zuba
do pukotina
Govor je okončan
Tek petao najavljuje drvo
što čuti obavijeno godovim korama

VREMENU

Vreme je staro
Poznaje drveta
Gde se naslanjalo
U licima se trošilo

Njegova boja pada na mene
Moja se s njim ukršta
Grana zelena

KRUG

drago tešević

NAUK

Sinko
život jedva da ima
pet-šest aktova
i pazi
ljudi se rado služe
fino uvežbanim
pokretima noge
da li ćeš biti zbunjen
u ovom svetu
prepunom još i laktova
ili se već raduješ ulozi
dok marljivo učiš dijaloge.

Da ti ostavim ne računaj
osim Tebe ni na kakve baštine
Ti dok si
među čelijama majčinim
ne hajući spavao
nešto zbog velikog srca
više rad sakate taštine
gde god su usta zevala
Tvoj tata je nemilice davao.

Otac ti kakav je
nije uspeo
ni kuću da zanebesa
kraj kakvog lepog mora
razapnimo šator pored reke
usred divljeg vresa
u njoj nas pola ima
ješčemo pogaču tvrdu.

KRUG

Kamion prođe u njemu dva junca
Nešto teladi, a tu i tamo poneko janje
Sred gustog vriska julsog sunca
Odoše na svoje poslednje klanje.

Njihov je papak poput dleta
Klesao nekad brđanske staze
Sutra će masni mesar:
Imate taze
Volja vam pečenje
Ili par kotleta!

I tako, podmuklo život teče
Pa bio junac, crv ili česar
Ponekog jutrom druge uveče
Na svakog od nas vrebja mesar!

slobodanka šobota, slika

IME

predrag bogdanović ci

PANOVA FRULA

Svirajući u panovu frulu
šumu ophodim.

Sa pticom u nedrima
gnezdo zvuka.

Drožću otpevavam
venac cveća čelom sanja.

Gorski potoci zakletva
vrh snežni širi se ka meni.

U iskrčenim prostorima uma
sadrugi kuća pusta.

Svirajući u panovu frulu
pesmom ih podmlađujem.

ZLODEJ

Crv meseca u plodu
moje glave.

Košuta na grlu rodena
prolećna promisao.

Zategni luk
stignu je.

Strela je odapeta
i cilj se zna.

Grgolje vode oka
strela je stvarna.

Razbi vazu noći
u poplavu svetlosti.

Ako mesečev luk nemaš u rukama
nećeš se spoznati strelom.

VINSENT VAN GOG

Napad u osvajanju platna
jenjava.

Tvoji autoportreti padali su
iz helikoptera na tebe.

Od svetlosne eksplozije
porušili se muzeji.

U očima ti se presijavaju
trube anđela puknutih pluća.

Dok prinosiš otvarač
konzervi na slepoočnicu.

IME

Uzvisih tvoje ime
zvezdama.

Zagrcnu me tišina
koja je čula glas.

Ispunjen skorohodnom svetlošću
na bregu četvororečja.

Biti bar na trenutak meduza neba
biti čaura imena.